

Zadeva C-919/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

16. december 2019

Predložitveno sodišče:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče, Slovaška republika)

Datum predložitvene odločbe:

22. oktober 2019

Pritožnik:

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Druga stranka v postopku:

XY

Najvyšší súd (vrhovno sodišče)
[...] (ni prevedeno)

Slovenskej republiky

SKLEP

Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče Slovaške republiky) [...] (ni prevedeno) [sestava senata] je v kazenskem postopku, ki je bil uveden zoper obsojenca XY [...] (ni prevedeno) za posebno hudo kaznivo dejanje rop v smislu člena 173(1) in (2)(b) kazenskega zakonika Češke republiky, na obravnavi, zaprti za javnost, 22. oktobra 2019 v Bratislavi

sklenilo:

v skladu s členom 318(1) v povezavi s členom 244(4) (Trestný poriadok) (zakonik o kazenskem postopku), se **prekine postopek** priznanja in izvršitve sodbe, ki jo je 18. julija 2017 izdalo Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plznu, Češka republika) [...] (ni prevedeno) [št. zadeve] v zvezi s sodbo Vrchní soud v Praze (pritožbeno sodišče v Pragi, Češka) z dne 20. septembra 2017 [...] (ni prevedeno)

[št. zadeve], s katero je bila oseba XY obsojena za posebno hudo kaznivo dejanje roba v smislu člena 173(1) in (2)(b) kazenskega zakonika Češke republike na osem let zapora, z odredbo za izvršitev na zaprtem oddelku zapora, **in se na Sodišče Evropske unije vložil predlog za predhodno odločanje** v zvezi z razlago člena 4(1)(a) in (2) ter člena 9(1)(b) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 16, v nadaljevanju: Okvirni sklep).

Obrazložitev

(1) Krajský súd v Košiciach (regionalno sodišče v Košicah, Slovaška, v nadaljevanju: regionalno sodišče) je s sodbo z dne 17. maja 2018 [...] (ni prevedeno) [št. zadeve] v skladu s členom 15(1) in členom 17(1) zák. č. 549/2011 Z. z. oznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení účinnom do 31. decembra 2019 (zakon št. 549/2011 o priznavanju in izvrševanju odločb, s katerimi je izrečena kazenska sankcija, ki vključuje odvzem prostosti v Evropski uniji, in o spremembi zakona št. 221/2006 o izvajanju zaporne kazni, v različici, ki se uporablja do 31. decembra 2019, v nadaljevanju: zakon št. 549/2011), sklenilo, da prizna in izvrši sodbo z dne 18. julija 2017, ki jo je izdalo Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plzni, Češka) [...] (ni prevedeno) [št. zadeve] v zvezi s sodbo Vrchní soud v Praze (pritožbeno sodišče v Pragi, Češka) z dne 20. oktobra 2017 [...] (ni prevedeno) [št. zadeve], s katero je bila oseba XY obsojena za posebno hudo kaznivo dejanje roba v smislu člena 173(1) in (2)(b) kazenskega zakonika Češke republike na osem let zapora z odredbo za izvršitev na zaprtem oddelku zapora. Hkrati je v skladu s členom 48(4) kazenskega zakonika obsojencu odredilo kazen v zaporu s srednjo stopnjo varovanja.

(2) Obsojenec XY je zoper to sodbo vložil pravočasno pritožbo, v kateri je v bistvu navedel, da njegova celotna družina (žena, hčerki, zet in vnuk) živi in dela v Plzni, družinski člani pa ga med prestajanjem zaporne kazni vsak mesec obiskujejo. S sinom in polbratom, ki živita na ozemlju Slovaške republike, nima stikov, saj sta z njim v sporu. Hkrati je poudaril, da njegovi starši niso več živi, tako da na Slovaškem nima družinskih vezi ali drugih bližnjih. Trdi tudi, da bi se selitvijo na Slovaško izgubil stik s svojo družino, ki se nima kam vrniti na Slovaško, medtem ko ima (družina) na Češkem streho nad glavo in službo. Zaradi teh razlogov obsojenec XY zahteva izvršitev zaporne kazni na Češkem in pritožbi prilaga kopijo najemne pogodbe za stanovanje v Plzni.

(3) S sklepom z dne 28. avgusta 2018 [...] (ni prevedeno) je Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče Slovaške republike, v nadaljevanju: vrhovno sodišče) postopek priznanja in izvršitve v skladu s členom 318(1) v

povezavi s členom 244(4) (zakonik o kazenskem postopku) prekinilo, dokler Sodišče Evropske unije ne odloči o njegovem prejšnjem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki je bil – kar zadeva dejansko stanje – vložen v podobni zadevi, ki se vodi pod številko 2 Urto 1/2018, v postopku pred Sodiščem zadeva C-495/18.

(4) Ker je v zadevi št. Urto 1/2018, ki jo obravnava vrhovno sodišče, Krajský soud v Ústi nad Labem (regionalno sodišče v Ústi nad Labem, Češka republika) umaknilo potrdilo, izdano v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa, je Sodišče s sklepom z dne 1. oktobra 2019 posledično prekinilo postopek, uveden na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-495/18, vrhovno sodišče pa je v tej zadevi s sklepom z dne 22. oktobra 2019, št. 2 Urto 5/2018, na podlagi člena 318(2) kazenskega zakonika po analogiji odločilo, da ustavljeni postopek nadaljuje. Vendar je hkrati ugotovilo, da je treba v tej zadevi pri Sodišču vložiti nov predlog za sprejetje predhodne odločbe iz spodaj navedenih razlogov.

(5) Krajský súd v Košiciach (regionalno sodišče v Košicah) je 12. februarja 2018 prejelo potrdilo Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plznu), izdano v skladu s členom 4 Okvirnega sklepa in zgoraj (v točki 1) navedeni sodbi, na podlagi katerih je bila oseba XY v skladu s členom 173(1) in (2)(b) kazenskega zakonika Češke republike obsojena na osem let zapora z odredbo za izvršitev v zaprtem oddelku zapora. V skladu z delom (g) tega potrdila sta bili sodbi in potrdilo poslani Slovaški republiki kot izvršitveni državi, saj je organ izdajatelj ugotovil, da bi se z izvršitvijo izrečene kazni v državi izvršiteljici olajšala rehabilitacija obsojenca, saj je država izvršiteljica država, katere obsojenec je državljan in v kateri živi. Poleg tega je iz potrdila (del (d), točka 4, in del l)) razvidno, da je obsojenec skupaj z ženo prišel v Češko republiko pet mesecev pred storitvijo kaznivega dejanja, da je kratko delal v podjetju X v Plznu, vendar mu je delovno razmerje prenehalo, in da je bil v času storitve kaznivega dejanja brezposeln. Najprej je v Češki republiki stanoval v samskem domu, nato pa kratek čas z družino v najemniškem stanovanju. Po mnenju Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plznu) bo resocializacija obsojenca na Slovaškem lažje izvedljiva, saj je slovaški državljan vse življenje preživel na Slovaškem in je tam tudi prijavljen v kraju stalnega prebivališča. V Češki republiki po navedbah Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plznu) nima običajnega prebivališča, saj je pred storitvijo kaznivega dejanja živel na njenem ozemlju zelo kratko obdobje, v katerem ni ustvaril nobenih poklicnih, kulturnih ali družbenih vezi, ni izkoristil bivanja na Češkem za polnovredno vključitev v družbo in si ni ustvaril takšnih okoliščin, na podlagi katerih bi lahko šteli, da ima običajno prebivališče, kjer bi lahko živel s svojo družino. Nasprotno, bivanje na Češkem je izkoristil za nasilno kaznivo dejanje zelo kmalu po prihodu. Po mnenju Krajský soud v Plzni (regionalno sodišče v Plznu) niti okoliščina, da na ozemlju Češke republike živijo otroci obsojenca, ki so tudi državljani Slovaške republike in se lahko kadar koli vrnejo na njeno ozemlje, ne povzroči ovire „običajnega prebivališča“ obsojenca na ozemlju Češke republike, ki bi preprečevala njegovo premestitev.

(6) Obsojenec XY je v svojem stališču glede premestitve opozoril, da ima na Slovaškem le polbrata, s katerim nima stikov, in da bo po izpustitvi ostal na Češkem na natančno določenem naslovu v Plznu, kjer začasno prebiva ter kjer ima otroke in vnuke, ki ga sicer ne bi mogli obiskovati in bi izgubil stik z njimi.

(7) Na podlagi registra državljanov Slovaške republike je obsojenec XY [...] (ni prevedeno) državljan Slovaške republike in ima od 4. avgusta 1998 tam stalno prebivališče v krajevni skupnosti Mníšek Nad Hnilcom [...] (ni prevedeno), občina Gelnica. Iz poročila Obvodné oddelenie Policajného zboru v Spišska Nova Ves (okrožna policijska uprava v Spišska Nova Ves, Slovaška) z dne 5. marca 2018 izhaja, da se pritožnik sploh ne pojavlja v zgoraj navedeni občini, z nikomer nima stikov in je z družino v Franciji že približno pet let. V skladu s poročilom župana občine Mníšek nad Hnilcom ima obsojenec XY v tej občini stalno prebivališče [...] (ni prevedeno), vendar na tem naslovu živita le njegov sin [...] (ni prevedeno) in sinova babica XY, ki je navedla, da njena hči X (žena pritožnika) skupaj s hčerama najverjetneje prebiva na Češkem, med seboj pa nimata stikov. Trenutno obsojenec XY prestaja zaporno kazen v zaporu v Plznu [...] (ni prevedeno) [naslov zapora], Češka republika.

(8) V skladu s členom 4(1)(a) zakona št. 549/2011 je odločbo mogoče priznati in izvršiti v Slovaški republiki, če je dejanje, zaradi katerega je bila odločba izdana, kaznivo dejanje tudi na podlagi slovaške pravne ureditve, razen če v odstavkih 2 in 3 ni določeno drugače, in če je obsojenec slovaški državljan ter ima običajno prebivališče v Slovaški republiki ali ima na njenem ozemlju dokazljive družinske, socialne ali poklicne vezi, ki lahko prispevajo k olajšanju njegove rehabilitacije med izvrševanjem kazenske sankcije z odvzemom prostosti na ozemlju Slovaške republike.

(9) Iz tega sledi, da je v skladu s slovaškim pravom pogoj za priznanje in izvršitev odločbe države izdajateljice ta, da obsojena oseba, ki je državljan Slovaške republike, (a) običajno prebiva na ozemlju Slovaške republike ali (b) ima na njenem ozemlju dokazljive družinske, socialne ali poklicne vezi, ki lahko prispevajo k olajšanju socialne rehabilitacije med izvrševanjem kazenske sankcije z odvzemom prostosti na ozemlju Slovaške republike.

(10) V skladu s členom 3(g) zakona št. 549/2011 se za namene tega zakona kot običajno prebivališče šteje stalno ali začasno prebivališče.

(11) V skladu s členom 2(2) [zákon] č. 253/1998 Z. z. o hlášení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (zakon št. 253/1998 o prijavi prebivališča državljanov Slovaške republike in o registru prebivalstva Slovaške republike, kot je bil spremenjen; v nadaljevanju: zakon o prijavi prebivališča) se za namen prijave prebivališča prebivalcev kot prebivališče šteje stalno ali začasno prebivališče.

(12) V skladu s členom 3, od (1) do (3) in (7), stavek pred podpičjem, zakona o prijavi prebivališča je stalno prebivališče praviloma tisto prebivališče, kjer

državljan na ozemlju Slovaške republike stalno prebiva. V nekem obdobju ima državljan lahko eno samo stalno prebivališče. Stalno prebivališče ima državljan samo v stavbi ali njenem delu, ki je označen z identifikacijsko številko ali identifikacijsko številko in številko naslova ter je namenjen bivanju, nastanitvi ali individualni rekreaciji, razen če ta zakon določa drugače. Del zgradbe je tudi stanovanje. Prijava državljana za stalno prebivanje ne podeljuje nobene pravice na stavbi iz odstavka 2 niti pravice v razmerju do lastnika in je namenjena evidenci. Vsak državljan mora prijaviti stalno prebivališče, če ne prebiva stalno v tujini.

(13) V skladu s členom 6(1) zakona o prijavi prebivališča mora državljan, ki se namerava preseliti v tujino, da bi tam stalno prebival, pred odhodom odjaviti stalno prebivališče pri upravnem organu, ki vodi zadevne podatke; v prijavi navede, v katero državo in kraj bivanja se namerava preseliti in dan začetka prebivanja v tujini, ki ustreza dnevu odjave stalnega prebivališča. V skladu z odstavkom 3 navedenega člena lahko državljan, ki prebiva v tujini in med prebivanjem sklene, da bo odjavil stalno prebivališče v Slovaški republiki, odjavo sporoči prek predstavništva Slovaške republike ali prek pooblaščenega zastopnika v Slovaški republiki. Predstavništvo Slovaške republike ali pooblaščen zastopnik pristojnemu organu za vodenje podatkov o stalnem prebivališču državljana pošlje obrazec za prijavo z lastnoročnim podpisom državljana, na katerem so navedeni država in kraj trenutnega prebivališča v tujini. Stalno prebivališče preneha na dan, ko pristojni organ prejme navedeni dokument.

(14) V skladu s členom 8(1) zakona o prijavi prebivališča se šteje, da je začasno prebivališče kraj prebivanja državljana zunaj kraja stalnega prebivališča, v katerem državljan prebiva začasno, če tako prebivanje traja več kot 90 dni; začasno prebivališče ima tudi državljan, ki sicer stalno prebiva v tujini, na ozemlju Slovaške republike pa prebiva več kot 90 dni.

(15) V skladu s členom 9 zakona o prijavi prebivališča ima državljan, ki stalno prebiva na ozemlju Slovaške republike in namerava prebivati v tujini več kot 90 dni, pravico, da o tem obvesti pristojni organ v kraju stalnega ali začasnega prebivališča; v obvestilu navede državo, kraj in predvideno trajanje bivanja.

(16) Iz navedenih zakonskih določb izhaja, da sta stalno ali začasno prebivališče slovaškega državljana na ozemlju Slovaške republike, ki se za namen zakona št. 549/2011 štejeta za njegovo običajno prebivališče, zgolj evidenčne narave (glej člen 2(2) in člen 3(3) zakona o prijavi prebivališča), njun obstoj pa ni pogojen z okoliščino, da se državljan dejansko nahaja v zadevnem kraju in ga torej na navedeni kraj vežejo družinske, socialne, poklicne ali druge vezi. Po zakonu morajo vsi državljan, ki v tujini ne prebivajo stalno, prijaviti stalno prebivališče (člen 3(7), stavek pred podpičjem, zakona o prijavi prebivališča), hkrati pa ga morajo odjaviti, če se nameravajo preseliti v tujino in tam stalno prebivati (člen 6(1) zakona o prijavi prebivališča), vendar pa v primeru neizpolnjevanja te obveznosti niso določene nobene sankcije.

(17) V skladu s členom 4(1)(a) zakona št. 549/2011 je torej mogoče priznati in izvršiti odločbo države izdajateljice v zvezi z izvršitvijo kazenske sankcije, ki vključuje odvzem prostosti (če je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti in če v zakonu ni določeno drugače), tudi če obsojena oseba, ki je državljan Slovaške republike, dejansko ne živi na Slovaškem (ampak v državi izdajateljici), vendar ima na ozemlju Slovaške republike prijavljeno stalno ali začasno prebivališče. To paradoksalno velja torej tudi v primeru, ko ima državljan Slovaške republike, ki stalno prebiva v tujini, na slovaškem ozemlju prijavljeno samo začasno prebivališče. Pogoj obstoja dokazljivih družinskih, socialnih ali poklicnih vezi, ki lahko pomagajo olajšati rehabilitacijo obsojenca, je namreč določen alternativno in mora biti v skladu s slovaško pravno ureditvijo izpolnjen le, če državljan Slovaške republike na slovaškem ozemlju nima običajnega, to je stalnega ali začasnega prebivališča.

(18) S tega vidika se na prvi pogled zdi, da ugovori pritožnika, ki se v bistvu nanašajo na okoliščino, da ne živi na ozemlju Slovaške republike in da so družinske oziroma socialne vezi, ki bi lahko olajšale njeno socialno rehabilitacijo, v državi izdajateljici, niso utemeljeni.

(19) Po drugi strani pa ni mogoče spregledati, da je bil z zakonom št. 549/2011 v slovaški pravni red prenesen Okvirni sklep. Glede tega velja pravilo, po katerem mora nacionalno sodišče pri razlagi prava Evropske unije upoštevati vse predpise nacionalnega prava in jih v največji možni meri razlagati skladno z okvirnim sklepom, da doseže cilj, ki se ga s sklepom želi doseči, in da zagotovi njegov polni učinek (glej npr. sodbi Sodišča z dne 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, in z dne 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835).

(20) V skladu z uvodno izjavo 9 Okvirnega sklepa naj bi se z izvršitvijo kazni v državi izvršiteljici izboljšala možnost socialne rehabilitacije obsojene osebe. Da se prepriča o tem, da bo izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice omogočila lažjo socialno rehabilitacijo obsojene osebe, bi moral pristojni organ države izdajateljice upoštevati dejavnike, kakršna sta na primer povezanost osebe z državo izvršiteljico ter to, ali obsojena oseba državo izvršiteljico šteje kot kraj, s katerim jo vežejo družinske, jezikovne, kulturne, socialne ali ekonomske in druge vezi.

(21) V skladu z uvodno izjavo 15 Okvirnega sklepa bi se moral ta sklep uporabljati v skladu s pravico državljanov Evropske unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot je določena v členu 18 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

(22) V skladu z uvodno izjavo 17 Okvirnega sklepa je, kadar se ta sklicuje na državo, kjer obsojena oseba „živi“, mišljen kraj, na katerega je ta oseba navezana zaradi običajnega prebivališča in na podlagi dejavnikov, kot so družinske, socialne ali poklicne vezi.

V skladu s členom 3(1) Okvirnega sklepa je namen Okvirnega sklepa določiti pravila, na podlagi katerih država članica zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.

(24) Člen 4(1)(a) Okvirnega sklepa določa, da če se obsojena oseba nahaja v državi izdajateljici ali v državi izvršiteljici ter če je ta oseba v to privolila, kadar se privolitev zahteva v skladu s členom 6, se sodba skupaj s potrdilom, katerega standardni obrazec je določen v Prilogi I, lahko pošlje državi članici državljanstva obsojene osebe, v kateri živi.

(25) V skladu s členom 4(2) Okvirnega sklepa se posredovanje sodbe in potrdila lahko izvede, kadar je pristojni organ države izdajateljice prepričan – po potrebi po posvetovanjih, izvedenih med pristojnimi organi države izdajateljice in države izvršiteljice – da bi izvršitev kazenske sankcije s strani države izvršiteljice olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe. Preden pristojni organ države izdajateljice posreduje sodbo in potrdilo, se lahko na primeren način posvetuje s pristojnim organom države izvršiteljice. Pristojni organ države izvršiteljice lahko med temi posvetovanji predloži pristojnemu organu države izdajateljice obrazloženo mnenje, zakaj izvršitev kazenske sankcije v državi izvršiteljici ne bi olajšala socialne rehabilitacije in uspešne ponovne vključitve obsojene osebe v družbo. V primerih, ko se posvetovanje ne izvede, se takšno mnenje lahko predloži takoj po posredovanju sodbe in potrdila. Pristojni organ države izdajateljice preuči takšno mnenje in se odloči, ali bo potrdilo umaknil.

(26) V skladu s členom 6(3) Okvirnega sklepa se v vseh primerih, ko se obsojena oseba še nahaja v državi izdajateljici, tej osebi da možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje [...]. Pri odločitvi o posredovanju sodbe in potrdila se upošteva mnenje obsojene osebe. Če oseba uporabi možnost iz tega odstavka, se mnenje obsojene osebe posreduje državi izvršiteljici, predvsem glede na člen 4(4) [...]

(27) V skladu s členom 8(1) Okvirnega sklepa pristojni organ v državi izvršiteljici v skladu s postopkom iz člena 5 prizna sodbo, posredovano v skladu s členom 4, in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9.

(28) V skladu s členom 9(1)(b) Okvirnega sklepa lahko pristojni organ države izvršiteljice zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije, če niso izpolnjena merila, določena v členu 4(1).

(29) V skladu s členom 9(3) Okvirnega sklepa, preden se pristojni organ države izvršiteljice v primerih iz odstavka 1(a), (b), (c), (i), (k) in (l) odloči, da ne bo priznal sodbe in izvršil kazenske sankcije, se na ustrezen način posvetuje s pristojnim organom države izdajateljice in ga, kadar je ustrezno, zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje kakršne koli potrebne dodatne informacije.

(30) V skladu s standardnim obrazcem potrdila v Prilogi I Okvirnega sklepa se v delu (d), točka 4, standardnega obrazca potrdila po potrebi in, če so na voljo, navedejo druge ustrezne informacije o družinskih, socialnih ali poklicnih vezeh obsojene osebe z državo izvršiteljico.

(31) Iz navedenih določb Okvirnega sklepa izhaja, da je njihov namen omogočiti lažjo socialno rehabilitacijo obsojene osebe. Najvyšší súd zato meni, da so merila iz člena 4(1)(a) Okvirnega sklepa izpolnjena le, če ima obsojena oseba v državi članici, katere državljan je, družinske, jezikovne, kulturne, socialne ali ekonomske ali poklicne vezi, ob upoštevanju katerih je mogoče utemeljeno domnevati, da izvršitev kazni v tej državi omogoča lažjo socialno rehabilitacijo obsojene osebe. S tega vidika torej slovaška nacionalna zakonodaja, ki omogoča priznanje in izvršitev odločbe, s katero je bila njenemu državljanu izrečena kazenska sankcija, ki vključuje odvzem prostosti, tudi če ima ta oseba na njenem ozemlju samo formalno prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, nima pa dejanskih družinskih, socialnih, poklicnih ali drugih vezi, ki bi omogočale lažjo socialno rehabilitacijo, pri čemer ne gre za položaj, ko bi bila obsojena oseba po izvršitvi kazenske sankcije izgnana na njeno ozemlje (člen 4(1)(b) Okvirnega sklepa), ne zagotavlja polnega učinka okvirnega sklepa s tega vidika, da bi priznanje in izvršitev odločbe v teh primerih pripomogla (lahko pripomogla) k boljši socialni rehabilitaciji obsojene osebe.

(32) Medtem je treba opozoriti, da čeprav se od 1. januarja 2020 slovaška nacionalna zakonodaja spremeni in bo mogoče odločbo, na podlagi katere je bila izrečena sankcija zaporne kazni, v skladu z novim besedilom člena 4(1)(a) zakona št. 549/2011 priznati v Slovaški republiki takrat, ko je obsojenec njen državljan in ima na njenem ozemlju običajno prebivališče, ki v skladu s členom 32 tega zakona ne bo več opredeljeno kot stalno ali začasno bivanje (v različici, veljavni od 1. januarja 2020), se bo postopek, začel pred 1. januarjem 2020, do konca vodil v skladu s tem zakonom, kot je veljal do 31. decembra 2019, to je na podlagi določb, navedenih v točkah 8 in 10 obrazložitve tega sklepa.

(33) Ob upoštevanju zgoraj navedenega in dolžnosti nacionalnega sodišča, ki v okviru svojih pristojnosti uporablja določbe prava Unije, da zagotovi polni učinek teh določb, pri čemer lahko po potrebi odloči, da ne bo uporabilo neskladne določbe nacionalne zakonodaje, ne da bi mu bilo treba zahtevati ali čakati predhodno odpravo te določbe po zakonodajni poti ali v kakšnem drugem ustavnem postopku (glej zlasti sodbe Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, točki 21 in 24; z dne 19. novembra 2009, Filipiak, C-314/08, EU:C:2009:719, točka 81; z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 43; Akerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, točka 45), je Najvyšší súd (vrhovno sodišče, Slovaška) sklenilo, da je za odločitev v tem postopku potrebna razlaga prava Evropske unije. Zato je sklenilo, da prekine postopek in Sodišču Evropske unije predloži naslednja vprašanja za predhodno odločanje:

Ali je treba člen 4(1)(a) Okvirnega sklepa razlagati tako, da so v njem določena merila izpolnjena le, če ima obsojena oseba v državi članici, katere državljan je, družinske, socialne, poklicne ali druge vezi, ob upoštevanju katerih je mogoče utemeljeno domnevati, da lahko izvršitev kazni v tej državi omogoča lažjo socialno rehabilitacijo, in da ta člen torej nasprotuje določbi nacionalnega prava, kakršna je člen 4(1)(a) zakona št. 549/2011 (v besedilu, veljavnem do 31. decembra 2019), ki v takih primerih omogoča priznanje in izvršitev sodbe že samo na podlagi običajnega prebivališča, kot je formalno prijavljeno v državi izvršiteljici, ne da bi se upoštevalo, ali ima obsojena oseba v tej državi dejanske vezi, ki bi ji lahko omogočile boljše socialno rehabilitacijo?

Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4(2) Okvirnega sklepa razlagati tako, da mora pristojni organ države izdajateljice tudi v primeru iz člena 4(1)(a) Okvirnega sklepa, preden pošlje sodbo in potrdilo, ugotoviti, da bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici primerna z vidika lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe, in da mora pri tem pridobljene informacije navesti v delu (d), točka 4, potrdila, zlasti če obsojena oseba v mnenju, ki ga izrazi skladno s členom 6(3) Okvirnega sklepa, navede, da ima dejanske družinske, socialne ali poklicne vezi v državi izdajateljici?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 9(1)(b) Okvirnega sklepa razlagati tako, da obstaja razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve sodbe tudi, če v primeru iz člena 4(1)(a) Okvirnega sklepa, kljub posvetovanju iz odstavka 3 navedene določbe in morebitnim drugim potrebnim informacijam, ni dokazan obstoj družinskih, socialnih, poklicnih ali drugih vezi, na podlagi katerih bi bilo mogoče utemeljeno domnevati, da bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici lahko olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe?

[informacije o pravnih sredstvih]

Bratislava, 22. oktobra 2019.

[...] František Mozner

Predsednik senata